HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

ו) שבת קכה: סוכה כז:, ג) שבת שם [תוספ' סוכה פ"ג ה"ב לקמן פו:], ג) סוכה כג:, ד) בס"ג: מלוה,

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה וקמיבעיא ליה וכו' דלמר במתני'. ג"כ לקמן דף נג ע"ב: (ב) תוס' ד"ה או דילמא וכו' מכמיס מעתה היה ראוי ליתן לו: (ג) ד"ה פקק וכו' דביני ביני אמר להו שמואל שקילו גלימא נגידו ביה אהדדי רב:

מוסף רש"י

פקק החלון. כגון מרוכפת הגג (שבת קלז:). בזמן שקשור. שם כל שעה (סוכה כד:). ותלוי. שלנו נגרר בלבד, שהאבל שהוא קשור בו לינו מגיע לכלי (שבת קכה:). פוקקין בו. כיון דמתוקן ועומד לכך אין זה לא בונה ולא מושיף (סוכה כד:). ואם לאו אין פוקקין בו. דמחזי כמושיף על הגיגין (שבת קכח:) דמושיף הוא על מנת שאין אהל מודדים. ר"ח ומתלוקחו שמלקו בתוספת אהל מרעי גגי פקק חלון, לפיכך לע"ל פוקקין בו ופע"ג דמושיף על אהל מרעי הוא, מודים שאין עושים את כל האהל לכתחילה (לקמן פו:) לפרוס מחלצת על ד' מחילות או על ד' קונדסים להיות על גבי אהל מן הצדדין, ודוקא גג אהל מחילה לפי אהל הוא שהוא ובדי לפרוסה לנשיעות כדאמרינן (לקמן לד.) בעובדא דשמואל, ופקק החלון דמתני' משום דצניף קטוע הוא ומיחזי כמושיף על הגיגין (שבת קכה:). אלא להוסיף. כגון שהיה מחלצת פרוסה עליהן וכרוכה ונשאר בה חוליי ונמצר פושטה, דומיא דפקק דמושיף בעלמא הוא (שם) כגון פקק זה שהיו שלח מוספת מרעי על האהל (שבת קלז:).

עין משפט נר מצוה

יז א מיי' פ"ד מהל' סוכה הלכה טז טוש"ע ח"ח סי' תכל סעיף יב:

ב [מיי' פכ"ג מהל' שבת הל' ג טוש"ע או"ח סי' שיג סעיף ח]:

יח ג מיי' פכ"ג מהל' שבת הלכה כז סמג לאוין סה טוש"ע ח"ח סי' שטו ס"ג:

יט ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ב:

כ ה מיי' פ"ד מהלכות סוכה הל' טז טוש"ע ח"ח סי' תכל סעיף יג:

כא ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף יב סמג עשין קיב ל"ת סי' שטו סעיף ג:

רב נסים גאון

וקא מיבעיא ליה הלכה כר' אליעזר או אין הלכה כר' אליעזר. היינו דאמר ר' אלעזר בהדין פירקא במשנה, מי שיצא חוץ לתחום אמה אחת לא יכנס ר' אלעזר אומר ב' יכנס ג' לא יכנס.

רבינו חננאל

ואסיקנא לעולם פשיטא ליה לרב חסדא דהילכתא כרבן גמליאל דשרי להלך בכולה, ולא בעא אלא הכא דלא מלי גברא עד התחום. וא"ל רב נחמיה זיל עביד ליה מחיצה של בני אדם ויהלך נחמיה עד שיגיע בשתי אמות קרוב לתחומו, ויכנס אילו שתי אמות בלא מחיצה, כר' אליעזר דאמר מי שיצא חוץ לתחום שתי אמות יכנס, שלש לא יכנס. ומוקבינן עליה מיהא דתניא נפלה דפנה לא יעמיד בה לא אדם ולא בהמה ולא כלים כר'. הנה אין עושין מחיצה מבני אדם בתחלה ביום טוב קל וחומר בשבת. א"ל איני והתניא עושה אדם את (חביתו) [חבירו] דופן כדי שיאכל וישתה וישן ויזקוף המיטה ויפרוש עליה סדין כדי שלא תפול חמה על המת ועל האוכלין. ואמרינן אי הכי קשיין אהדדי. ואתינן לפרוקי הא ר' אליעזר הא רבנן. ונדחה הדין פירוקא. ואסיקנא הא דתניא עושה אדם את (חביתו) [חבירו] דופן ר' מאיר היא, (דתנן) [דתניא] עשאה לבהמה דופן לסוכה ר' מאיר פוסל ור' יהודה מכשיר, ר' מאיר דפסיל התם ואמר לאו מחיצה הוא קא שרי הכא דלא עביד ולא כלום, לר' יהודה דמכשיר התם אלמא מחיצה היא, (הכא דקתני [קתני הכא] לא יעמיד בה אדם דמחיצה היא דעביד ואסירי. ואקשינן ותיסברא דלר' מאיר ולר' יהודה נינהו, אימור דשמעת להו דפליגי בבהמה, אבל אדם וכלים מי שמעת להו [דלא עבדי] בהו מחיצה ונדחה גם זה. ואסיקנא אלא הני מתניתא תרוויהו לרבנן נינהו [דפליגי] על רבי אליעזר [וס"ל] דשרי להוסיף אאהלי עראי בשבת וכל שכן ביום טוב, וכלין אכלין לא קשיא, הא דתניא אין עושין בדופן שלישית.

או אין הלכה כר"ג או דילמא בדלא מלו גברי עסקינן וקא מבעיא ליה הלכה כרבי אליעזר או אין הלכה כר"א פשיטא בדלא מלו גברי עסקינן דאי סלקא דעתך בדמלו גברי עסקינן מאי תיבעי ליה האמר רב הלכה כר"ג בריר וסהר וספינה אלא ודאי בדלא מלו גברי עסקינן ודר' אליעזר קמיבעיא ליה דיקא נמי דקאמר ליה יכנס מאי יכנס לאו בלא מחיצה איתיביה ר"נ בר יצחק לרבא נפל דופנה לא יעמיד בה אדם בהמה וכלים ולא יזקוף את המטה לפרוס עליה סדין לפי שאין עושין אהל עראי בתחילה ביו"ט ואין צריך לומר בשבת א"ל את אמרת לי מהא ואנא אמינא לך מהא [א] עושה אדם את חבירו דופן כדי שיאכל וישתה וישן ויזקוף את המטה ויפרוס עליה סדין כדי שלא תפול חמה על המת ועל האוכלין קשיין אהדדי ל"ק הא ר"א הא ר"א הא רבנן דתנן [ב] פקק החלון ר"א אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו וחכ"א [ג] בין כך ובין כך פוקקין בו והא איתמר עלה [ד] אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן [ה] הכל מודים שאין עושין אהל עראי בתחילה ביום טוב וא"צ לומר בשבת לא נחלקו אלא להוסיף שר' אליעזר אומר אין מוסיפין ביום טוב ואין צריך לומר בשבת וחכמים אומרים [ו] מוסיפין בשבת ואין צריך לומר ביום טוב אלא ל"ק הא כרבי מאיר הא כרבי יהודה דתניא [ז] עשאה לבהמה דופן לסוכה רבי מאיר דקא פסיל התם ור' יהודה [ח] מכשיר רבי מאיר דקא פסיל התם אלמא לא מחיצה היא הכא שרי דלאו מידי קא עביד ורבי יהודה דקא מכשיר התם אלמא מחיצה היא הכא אסר ותיסברא אימר דשמעת ליה לרבי מאיר בהמה אדם וכלים מי שמעת ליה ותו רבי מאיר אליבא דמאן אי אליבא דרבי אליעזר להוסיף נמי אסר אלא אליבא דרבנן אימר דאמרי רבנן להוסיף לכתחילה מי אמור אלא הא והא רבנן וכלים אכלים ל"ק [ט] הא בדופן שלישית הא בדופן רביעית דיקא נמי דקתני נפל דופנה שמע מינה אלא

דמי דהכא כשמסלק ממיכה דגברי וכבר יצא ע"י מחיצה מלרבע לחמת שנתנו לו חכמים [ט] ומעתה היה ליתן לו מרבע לחמת לחמרת וכיון שהות בתחום רשאין לו ניתן לו ד' לחמת לחמרת מלא מחזר לחמותו לרשאין מבל בהבלעת ד' לחמת לא יכנס: **דאי** בדמלו מאי תבעי ליה. ולף על גב דרבי מחיר פוסל לקמן בהמה לדופן סוכה פשיטא ליה דהלכה כרבי יהודה מבל מין לפרס דשמדם לפי' רבי מחיר מודה לא שייך היה טעמא דר' מחיר דמסיק פרק היין (סוכה ד' כג.) והא דפריך לקמן מדם וכליס מי שמעינן ליה היינו למאן דמפרש בסוכה דטעמא דרבי מחיר משיינן שמא תברח: **כדי שלא** תפול חמה על המת. והא דאמרינן בפרק כירה (שבת ד' מג.) אין עושין מחיצה למת בשביל מת הא דשרי הכא היינו דמפרש התם אחת בין בני אדם ויושבין בגדו וכו' ור"י מפ' דהכא הוי שפיר בשביל מי שאם יקריב התם יעטרכו לגאת מן הסוכה: **פקק** החלון. בפ' בל הכלים (שבת דף קכה:) פ"ה להאי חלון הוי למעלה בגג אבל מן הלד לא שייך לימוד מהל והניח רחיס מפ' בל גגות (לקמן ד' לד.) גבי רב ושמואל דהוו יתבי בההוא מלר נפל גודא [ו] ביני וביני אמר שמואל נגודו ליה גלימא מהדדיה רב לחפיה ופריך לשמואל למה לי למעבד הבי והאמר זה מטולטל עד עיקר מחיצה הוי ומשני דשמואל עביד לגיעות בעלמא משמע שאם היה שמואל חוסר לטולטל כדב לא הוה קאמר מידי להיכי שרי למיעבד הבי אלמא לא מחיצה היא הכא אסר ותיסברא אימר דשמעת ליה לרבי מאיר בהמה אדם וכלים מי שמעת ליה ותו רבי מאיר אליבא דמאן אי אליבא דרבי אליעזר להוסיף נמי אסר אלא אליבא דרבנן אימר דאמרי רבנן להוסיף לכתחילה מי אמור אלא הא והא רבנן וכלים אכלים ל"ק [י] הא בדופן שלישית הא בדופן רביעית דיקא נמי דקתני נפל דופנה שמע מינה

עושין אהל עראי בתחלה בשבת דס"ל [יא] לא פרסו סלקא דעתך פירוש אין הניחו דרך רשות הרבים ומשני אלא שמלאו סדינין פרוסין ואין נראה למחוק הספרים ועוד מאי קשיא ליה אין הניחוס דלמא הניחוס דרך מלבושים ועוד דבשמעתין מוכח דמן הלד שייך עשייה אהל למעשיית דופן מייתי ליה ועוד דלשון חלון שייך בכותל ובגג קרי ליה מרוכה כדתנן (גיטין דף לה:) משלין פירות דרך המרוכה ונרחה לר"ת דמן הלד שייך עשייה אהל והיכא שהמחיצה מועלת להתיר משוב עשייה אהל בתחלה כהניח לפירסו סדינין ולרב דפסר לטולטל בכל גגות שייך עשייה אהל לכתחילה ומעשיית מחיצות קפיד והוי כדופן ג' של סוכה דמשבינן ליה הכא אהל לשמואל דשרי לטולטל לא מהיב הלא מוספת אהל בי מהו דתימא דמחיב אהל מחזר לחמותו דמן הלד כמו דופן רביעית של סוכה דמחיב ליה מוספת משום דבלאו הכי מיבעיא ומי הוה מסיר שמואל כל שכן להוה פריך ליה היכי שרי למיעבד הכי ומעון דשרי מוספת אהל למעלה נמי שרי כדמוכח בהמועה תפילין (לקמן דף קב.) גבי הני ליכרי דניממע בעו טועה ובלילין בעו חורית ובפ' היכן (סוכה דף מ:) גבי ר"ש משמע בסוכתו של ר' יוחנן: **רבי** מאיר דקפסיל התם אלמא לאו מחיצה היא. משמע בעי למימר לחייבי בדופן שלישית פ"ה לא מחיב הלא מוספת בעלמא לר"מ דקפסיל וקשה הא קתני בהדיא התם כדי שיאהל וישן ובקונטרס פי' דהוה מצי למפרך הלא בלאו הכי פריך שפיר לך מ"מ קשה דמלי פריך בפמוך אימר לחמור דבנן להוסיף לכתחילה מי אמור הא אמר לר"מ דקפסיל לא מחיב הלא מוספת בעלמא ע"כ יש לומר להיינו ודלי פריך מדקאמר כדי שיאכל וישתה וישן הלמא מיתכבר סוכה בהכי דעיקר מצות סוכה בג' דבריס הללו ואם כן הרי עשייה אהל לכתחילה הוא לך קשה להסר מקולי דהשתא כי מצי הא ר"מ הא ר' יהודה לא מירן כלום מעשה דנחמיה ונרחה לפרש הא"פ כיון דפוסל ר"מ גז' יתי סוכה שהיה יכולה לעמוד אם כל ז' גבי נחמיה שרי לכתחילה לע"ג דמהני לא מחיב הלא מוספת בעלמא כיון שאותה מחיצה אינה רחויה לז' וכן הא דקתני כדי שיאהל וישתה וישן שרי לכתחילה לימוד שמא תברח לפי שעה ובתר הכי פריך לימר לחמור דבנן להוסיף לכתחילה מי אמור לכיון דמהני חפי' לשעה מחיב עשייה אהל לכתחילה כמו פקק החלון: